

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 141/2016-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. februára 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészáros (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 1 D 552/2013 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 8 Cdo 406/2015-218 z 25. júna 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2015 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len

„okresný súd“) v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 1 D 552/2013 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 8 Cdo 406/2015-218 z 25. júna 2015.

Z laicky napísanej sťažnosti vyplynulo iba to, že sťažovateľ je nespokojný s postupom okresného súdu v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. 1 D 552/2013 a uznesením najvyššieho súdu č. k. 8 Cdo 406/2015-218 z 25. júna 2015, ktorým bolo zastavené dovolacie konanie, ktoré sa malo uskutočniť na návrh sťažovateľa. [Dovolací súd totiž zistil, že nedostatok osobitnej podmienky dovolacieho konania (zastúpenie advokátom v zmysle § 241 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) zostal v dôsledku nečinnosti sťažovateľa neodstránený.]

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podanie sťažovateľa v predloženej podobe nespĺňalo zákonom predpísané náležitosti, keďže bolo nejasné a nezrozumiteľné a nebolo k nemu pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom, ústavný súd preto prípisom z 10. novembra 2015 informoval sťažovateľa, že k sťažnosti musí byť pripojené

splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom, ako aj o podmienkach poskytovania právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi prostredníctvom Centra právnej pomoci (ďalej len „centrum“) na základe zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov v súvislosti s poskytovaním kvalifikovanej ochrany práv sťažovateľov aj v konaní pred ústavným súdom.

V nadväznosti na tieto informácie ústavný súd sťažovateľa vyzval, aby do jedného mesiaca od doručenia výzvy predložil ústavnému súdu písomné splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom alebo aby predložil rozhodnutie centra, ktorým mu bol ustanovený advokát na zastupovanie v predmetnom konaní. Ústavný súd súčasne sťažovateľa upozornil, že v prípade nesplnenia týchto podmienok môže byť jeho sťažnosť odmietnutá pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ výzvu ústavného súdu prevzal 18. novembra 2015, na ktorú písomne reagoval listom z 18. decembra 2015, ktorým požiadal ústavný súd „o predĺženie termínu“ na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti „do 31. januára 2016“, avšak sťažovateľ ani do prerokovania sťažnosti nepredložil splnomocnenie udelené advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ktorý by mohol odstrániť nedostatky jeho nekvalifikovaného podania, a ani netvrdil, že by centru podal žiadosť o poskytnutie právnej pomoci na určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ listom, ktorý bol ústavnému súdu doručený 4. februára 2016, iba požiadal „o odročenie všetkých termínov, nakoľko sa vyskytli nové skutočnosti s obnovou dedičského konania, ktoré viac-menej javia podozrenie zo spáchania viacerých trestných činov“.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ po výzve ústavného súdu na odstránenie nedostatkov jeho podania zostal nečinný, pričom bol poučený aj o tom, že v prípade, ak nedostatky sťažnosti neodstráni v určenej lehote (v danom prípade aj predĺženej lehote), môže to mať

za následok jeho odmietnutie, ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde jeho sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd nad rámec uvedeného uvádza, že konanie o predmetnej nekvalifikovanej sťažnosti, ktorá ešte nebola prijatá na ďalšie konanie, by mohol odročiť iba v prípade, ak by sťažovateľ aspoň požiadal centrum o poskytnutie právnej pomoci na určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2016